

stiger yderligere. Ved Ordningen af saadanne Forhold er der nødvendigvis en Række forskelligartede, tidt modsatte Interesser, der staar overfor hinanden, og som ved Afgørelsen maa afvejes imod hinanden. Men Tilstanden er jo saadan, at den gaar ind under den gamle Regel: Nød bryder alle Love, det vil sige, at man maa træffe Bestemmelser, udstede Forbud, fastslaa Betingelser og Begrænsninger, kræve en Resignation med Hensyn til Fyldestgørelsen af rent personlige Interesser, som man ellers maaske ikke vilde gaa med til at forlange. Jeg antager, at Lovforslaget i det store og hele er forsvarligt i sine Bestemmelser. Skulde der, som det jo synes efter en foregaaende Talers Udtalelser, være enkelte Bestemmelser, om hvilke der kan rejses Tvivl, vil der jo i det kommende Udvalg kunne forhandles om dem. I alt Fald er den hele Ordning kun midlertidig.

Jeg anbefaler da paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig og hurtigst mulig Behandling.

Christiansen: Jeg vil ogsaa gerne paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme og til Vedtagelse her i Tinget. Den højtærede Minister har i sin Forelæggelsestale gjort Rede for de Synspunkter, som bl. a. har været ledende for den omtalte Boligkommission til at fremsætte det, og jeg tror, at de Betragtninger, der er anstillede, er rigtige. Jeg er derfor heller ikke enig med det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) i de Udtalelser, han fremsatte, og hvori han gjorde gældende, at man ved denne Lov, men dog særlig ved andre Love og Lovforslag, viste en alt for haard Fremfærd imod Husejerne. Imod de almindelige Husejere vises der jo ingen haard Fremfærd. Det er jo i væsentlig Grad mod Spekulanterne, imod dem, der indenfor denne Branche, saaledes som i mange andre Brancher, vil benytte sig af den Nødstilstand, der er skabt, for at erhverve sig en Fordel, som de under normale Forhold ikke vilde kunne erhverve sig. Det er mig f. Eks. ikke bekendt, at de i København bestaaende Huslejenævn kategorisk har modsat sig Huslejeforhøjelser, tværtimod har de vist i mange Tilfælde godkendt endog meget rundelige Forhøjelser af Lejen, og den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte om, at den Lov, Rigsdagen havde vedtaget om Skattelempelser for Nybygninger, skulde have forværret Forholdene, er jo heller ikke rigtig. Alt,

hvad der hedder Nybyggeri eller rettere sagt Planer om Nybyggeri, laa jo fuldstændig stille, indtil Rigsdagen havde vedtaget den nævnte Lov og eksempelvis Københavns Kommune for sit Vedkommende vedtaget at anvende den. Saa begyndte de byggeinteresserede og byggekundige at overveje, hvilke Fordele denne Lov vilde kunne bringe dem, og hvilke økonomiske Lettelser den betød for dem, der vilde sætte Byggeføretagender i Gang. Det er jo faktisk — jeg har vist en Gang tidligere haft Lejlighed til at oplyse det her —, at det her drejer sig om 15—1600 Lejligheder —, hvoraf nogle er paabegyndte og andre ventelig bliver paabegyndt —, der som Følge af denne Lov bliver bragt til Vejre. Det ærede Medlem ved jo dog — og maaske nok saa godt som jeg —, at til Planlægning af betydelige Byggeføretagender, Udførelse af Tegninger, Erhvervelse af Byggetilladelse o. s. v. medgaar der nødvendigvis nogen Tid, saa at kun et forholdsvis beskedent Antal af disse Lejligheder kan ventes at blive fuldført til April Flyttedag. Derfor tror jeg ikke, at man skal se saa skeptisk paa Virkningen af disse Love, som det ærede Medlem gjorde. Jeg er eksempelvis vis paa, at det Lovforslag, vi her behandler, og hele den Situation, der er skabt ved Boligkrisen pr. Oktober Flyttedag, allerede har virket præventivt overfor store Nedbrydningsplaner, som har været fremme. Et bekendt Institut, som allerede havde raseret et Par Ejendomme for Lejere til Nedbrydning, har saaledes stillet Lejlighederne i de vedkommende Ejendomme til Raadighed for Kommunens husvilde, og det er sagt mig, at andetsteds, hvor man havde ladet udgaa Opsigelser til et stort Antal Lejere i den gamle By, har man tilbagekaldt Opsigelserne. Dette, at det offentlige overhovedet beskæftiger sig med disse Ting og søger at forebygge en Forringelse af Lejlighedernes Antal, er noget, hvis Betydning man i mange Kredse har Forstaaelse af. Jeg tror derfor ikke, at man kan sige, at man gaar nogen for nær ved disse Foranstaltninger. De jævne Folk, som beskæftiger sig med det Erhverv at administrere og udleje Ejendomme, forstaar godt Situationen og føler sig sikkert ikke trykket af disse Foranstaltninger.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at man maatte være varsom med at hindre Erhvervene i at komme frem. Nu er der jo Forskel paa Erhverv. Jeg har fra Formanden i det Folketingsudvalg, som beskæftiger sig med denne Sag, modtaget